

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

13 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Guzun Ion, Cobzac Elena,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către condamnatul Babei Iurii, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 05 mai 2022.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de recurs în anulare de la 22.06.2022 până la 13.10.2022.

a c o n s t a t a t :

1. Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 23 decembrie 2021 a fost respinsă ca neîntemeiată plângerea lui Babei Iurii împotriva condițiilor de detenție din Penitenciarul nr. 1 Taraclia în perioada 19.02.2020-19.12.2021. La fel, a fost respinsă ca depusă tardiv plângerea lui Babei Iurii împotriva condițiilor de detenție din Penitenciarul nr. 6 Soroca și Penitenciarul nr. 13 Chișinău. Totodată, a fost respinsă plângerea depusă de condamnatul Babei Iurii împotriva administrației Penitenciarul nr. 11 Bălți, Penitenciarul nr. 16 Pruncul și Penitenciarul nr. 1 Taraclia referitoare la condițiile de detenție în perioadele 18.04.2014-21.07.2015, 14.10.2015-27.10.2015, 22.06.2016-12.07.2016 și 23.09.2016-18.02.2020 care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului sau ale prevenitului, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

2. Nefiind de acord cu încheierea Babei Iurii a contestat-o cu recurs, prin care a solicitat casarea încheierii contestate, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a plângerii depuse.

Cererea de recurs fiind motivată, prin faptul că prima instanță eronat a respins plângerea și greșit nu i-a redus termenul pedepsei așa cum a fost deținut în instituțiile penitenciare din RM, în condiții contrare art. 3 CEDO.

Astfel, condamnatul a menționat ca fiind necesar de a fi reexaminată cauza, cu analizarea tuturor circumstanțelor și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a plângerii.

3. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 05 mai 2022, a fost respins ca fiind nefondat recursul ordinar declarat de către condamnat, cu menținerea încheierii fără modificări.

3.1. În partea descriptivă a deciziei, instanța de recurs ordinar a indicat că, materialele cauzei atestă faptul că, Babei Iurii a fost reținut la data de 07.04.2014, ceea ce rezultă din procesul-verbal de reținere a lui Babei Iurii, iar prin sentința Judecătoriei Edineț din 17.04.2014 a fost condamnat la executarea unei pedepse de 2 ani și 11 luni, 18 zile închisoare.

Prin Decizia Curții de Apel Bălți din 26.11.2014 a fost casată sentința Judecătoriei Edineț din 17.04.2014 și Babei Iurii a fost condamnat la executarea unei pedepse de 2 ani și 1 lună închisoare. Iar, prin sentința Judecătoriei Edineț din 20.03.2015 a fost condamnat la executarea unei pedepse de 20 ani închisoare. Prin Decizia Curții de Apel Bălți din 27.05.2015 a fost menținută sentința Judecătoriei Edineț din 20.03.2015.

Astfel, din materialele prezentate în cursul examinării cauzei se desprinde că, Babei Iurii a fost deținut după cum urmează: 1) 07.04.2014-17.04.2014 - IDP al IP Edineț; 2) 18.04.2014-07.05.2014 - Penitenciarul nr. 11 Bălți; 3) 08.05.2014-04.09.2014 - Penitenciarul nr. 16 Pruncul; 4) 05.09.2014-26.01.2015 - Penitenciarul nr. 11 Bălți; 5) 27.01.2015-24.03.2015 - Penitenciarul nr. 16 Pruncul; 6) 25.03.2015-04.06.2015 - Penitenciarul nr. 11 Bălți; 7) 05.06.2015-09.06.2015 - Penitenciarul nr. 16 Pruncul; 8) 10.06.2015-21.07.2015 - Penitenciarul nr. 11 Bălți; 9) 22.07.2015-13.10.2015 - Penitenciarul nr. 6 Soroca; 10) 14.10.2015-27.10.2015 - Penitenciarul nr. 16 Pruncul; 11) 28.10.2015-21.06.2016 - Penitenciarul nr. 6 Soroca; 12) 22.06.2016-12.07.2016 - Penitenciarul nr. 16 Pruncul; 13) 13.07.2016-13.09.2016 - Penitenciarul nr. 6 Soroca; 14) 14.09.2016-23.09.2016 - Penitenciarul nr. 13 Chișinău; 15) 23.09.2016-19.12.2021 - Penitenciarul nr. 1 Taraclia.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 18.02.2020 a fost respinsă plângerea lui Babei Iurii referitoare la condițiile de detenție contrare art. 3 CEDO din Penitenciarul nr. 11 Bălți în perioadele 18.04.2014-07.05.2014, 05.09.2014-26.01.2015, 25.03.2015-04.06.2015 și 10.06.2015- 21.07.2015, ca tardivă și ca neîntemeiată referitoare la deținerea în condiții contrare art. 3 CEDO în Penitenciarul nr. 16 Pruncul în perioadele 08.05.2014-04.09.2014, 27.01.2015-24.03.2015, 05.06.2015-09.06.2015, 14.10.2015-27.10.2015, 22.06.2016-12.07.2016 și în Penitenciarul nr. 1 Taraclia 23.09.2016-18.02.2020.

În asemenea circumstanțe, instanța de recurs ordinar a conchis că prima instanță corect a stabilit că în partea ce ține de perioadele de detenție 18.04.2014-21.07.2015, 14.10.2015-27.10.2015, 22.06.2016-12.07.2016 și 23.09.2016-18.02.2020 în Penitenciarul nr. 11 Bălți, Penitenciarul nr. 16 Pruncul și Penitenciarul nr. 1 Taraclia, în baza încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 18.02.2020, se atestă că instanța a fost sesizată cu plângere similară, iar în argumentarea plângerii acesta a indicat că în cadrul Penitenciarul nr. 11 Bălți, Penitenciarul nr. 16 Pruncul și Penitenciarul nr. 1 Taraclia a fost deținut în condiții inumane și degradante, solicitând aplicarea acestor constatări pe întreaga perioadă de detenție a acestuia. Potrivit încheierii din 18.02.2020, instanța a

soluționat cererea condamnatului Babei Iurii împotriva administrației instituțiilor penitenciare nr. 11, nr. 16 și nr. 1 referitoare la condițiile de detenție pentru perioadele 18.04.2014-21.07.2015, 14.10.2015-27.10.2015, 22.06.2016-12.07.2016 și 23.09.2016-18.02.2020.

Prin urmare, corect a fost stabilit faptul că, plângerea din 29 noiembrie 2021 are un caracter repetat. Astfel, avându-se în vedere faptul că, pe marginea solicitărilor condamnatului Babei Iurii există o hotărâre judecătorească, instanța de recurs ordinar a ajuns la concluzia că prima instanță întemeiat a notat că, nu poate supune soluționării repetate această chestiune, fiind degrevată de obligația de a soluționa fondul plângerii așa cum, aceasta a constituit deja obiect de examinare.

Ținând cont de cele expuse, instanța de recurs ordinar a indicat că prima instanță just a respins cererea condamnatului Babei Iurii împotriva administrației instituțiilor penitenciare: Penitenciarului nr. 1 Taraclia, Penitenciarului nr. 11 Bălți și Penitenciarul 16 Pruncul, referitoare la condițiile de detenție în perioadele 18.04.2014-21.07.2015, 14.10.2015-27.10.2015, 22.06.2016-12.07.2016 și 23.09.2016-18.02.2020 așa cum, în această parte, plângerea are un caracter repetat. Instanța de recurs a subliniat că, conform art. 473² alin. (5) Cod de procedură penală, plângerea referitoare la condițiile de detenție care afectează grav drepturile condamnatului sau ale prevenitului se depune pe parcursul detenției în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau în termen de 6 luni de la data când nu mai sunt deținuți în astfel de condiții, dar nu mai târziu de 4 luni de la eliberarea lor din locul de detenție. Astfel, la data de 19.02.2020 Babei Iurii se deținea în Penitenciarul nr. 1 Taraclia, asupra condițiilor de detenție din care, pretenții întemeiate nu au fost înaintate. În consecință, după perioadele de detenție din instituțiile față de care au fost înaintate pretenții, a intervenit perioada de detenție din Penitenciarul nr. 1 Taraclia în care condițiile sunt mai bune și cum a indicat și condamnatul - de cel puțin de 1 an se deține în aceste condiții, iar pretenții întemeiate față de care nu au fost înaintate.

Circumstanțe, care denotă temeinicia concluziilor primei instanțe, referitoare la necesitatea respingerii ca tardivă a plângerii condamnatului pentru perioadele de detenție din Penitenciarul nr. 6 Soroca, Penitenciarul nr. 13 Chișinău și IDP a IP Edineț în perioadele 07.04.2014-17.04.2014, 22.07.2015-13.10.2015, 28.10.2015-21.06.2016, și 13.07.2016-12.09.2016 așa cum, a intervenit termenul de prescripție de 6 luni de când putea fi depusă plângerea. Așa cum, remediul național a devenit aplicabil începând cu 01.01.2019, deci, plângerea putea fi depusă de către condamnat până la 01.07.2019. Cu toate acestea plângerea a fost depusă de condamnat la 29.11.2021, ceea ce denotă că, este în afara termenului legal de 6 luni indicat la art. 473² alin. (5) Cod de procedură penală.

În asemenea circumstanțe, instanța de recurs ordinar a subliniat că prima instanță corect a conchis asupra tardivității plângerii condamnatului referitoare la condițiile de detenție din Penitenciarul nr. 6 Soroca, Penitenciarul nr. 13 Chișinău și IDP a IP Edineț

în perioada în perioadele 07.04.2014-17.04.2014, 22.07.2015-13.10.2015, 28.10.2015-21.06.2016, și 13.07.2016-12.09.2016.

Cât privește plângerea lui Babei Iurii împotriva condițiilor de detenție din Penitenciarul nr. 1 Taraclia în perioada 19.02.2020-19.12.2021, instanța de recurs ordinar a notat că prima instanță corect a respins ca neîntemeiată plângerea în această parte. Așa cum, potrivit raportului depus de Penitenciarul nr. 1 Taraclia începând cu 19.02.2020 doar câteva ori Babei Iurii a fost deținut în celulă cu alte 13 sau 16 persoane beneficiind de un spațiu între 2 și 4 m². Însă, toate aceste perioade au fost scurte, în rest dânsul a beneficiat de o suprafață de detenție mai mare de 4 m², iar situația dată prin sine însăși nu a fost suficient pentru a atinge nivelul de gravitate și pe cale de consecință pentru a admite pretențiile față de Penitenciarul nr. 1 Taraclia.

În circumstanțele menționate, instanța de recurs ordinar a stabilit că în speță nu au fost constatate careva temeieri de a casa încheierea adoptată de către prima instanță, fapt ce a determinat respingerea recursului ca nefondat, cu menținerea încheierii contestate ca fiind legală și întemeiată.

4. Decizia instanței de recurs ordinar este atacată cu recurs în anulare de către condamnat prin care solicită casarea deciziei și pronunțarea a unei noi hotărâri prin care să fie admisă plângerea cu privire la condițiile de detenție care au fost contrare prevederilor art. 3 CEDO.

În motivarea recursului în anulare invocă că decizia pronunțată de către instanța de recurs ordinar este ilegală, or, demonstrează că justiția din Republica Moldova este una selectivă, deoarece din cerere acestuia reiese clar că în această cauză penală a fost încălcat art. 3 CEDO și eronat nu au a fost aplicate prevederile art. 385 Cod de procedură penală.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către condamnatul Babei Iurii în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate în art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), și în numele acestora, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârilor judecătorești după epuizarea căilor ordinare de atac.

În corespundere cu prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

În temeiul art. 453 Cod de procedură penală, raportat la prevederile art. 6 pct. 44), 22 alin. (3) Cod de procedură penală, art. 4 al Protocolului nr. 7 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul

reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată.

Prin urmare, instanța de recurs în anulare remarcă faptul că, dreptul de a declara recurs în anulare, poate fi exercitat numai în privința hotărârilor judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – adică calea apelului și recursului ordinar.

Analizând dispozițiile legale expuse mai sus în raport cu speța dată, rezultă că decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 05 mai 2022, adoptată în ordinea art. 447-449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, iar recursul în anulare declarat împotriva deciziei nominalizate, este inadmisibil, deoarece o asemenea hotărâre nu este susceptibilă de a fi atacată cu recurs în anulare.

În consecință, având ca reper prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7), art. 453 Cod de procedură penală, Colegiul penal decide în privința inadmisibilității recursului în anulare declarat, întrucât acesta nu corespunde cerințelor de formă și conținut prevăzute la art. 455 Cod de procedură penală.

6. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 1), 453, 456 alin. (1) Cod de procedură penală,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului în anulare, declarat de către condamnatul Babei Iurii, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 05 mai 2022, din motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut .

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **11 noiembrie 2022.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Guzun Ion

Cobzac Elena